

opusdei.org

„Kráľovná manželov, oroduj za nás“: radosti a strasti jednej mariánskej rodiny

Panna Mária sa podpísala pod prvé stretnutie talianskych manželov Lukáša a Márie. Po dvanástich rokoch rozprávajú, ako sa vysporadúvajú s každodennými ťažkosťami a ako v Božej prítomnosti kráčajú po ceste každodenného života.

08.12.2022

„S Máriou sme sa spoznali 1. novembra 2008. Upútal ma jej príťažlivý pohľad a červený kabátik, ktorý mala oblečený, ale to, čo pri našom stretnutí hralo najväčšiu úlohu, bola Panna Mária.“

Lukáš a Mária sú manželmi už dvanásť rokov, majú štyri deti a sú supernumerári Opus Dei. V rozhovore pre talianske Radio Mater sa podelili o svoje svedectvo a vyrozprávali, ako od svojho prvého stretnutia zakusovali prítomnosť Panny Márie.

„Počas posledných rokov na vysokej škole, ktorú som študovala v Španielsku,“ rozpráva Mária, „som mala príležitosť navštíviť mariánsku svätyňu Torreciudad. Prosila som Pannu Máriu, aby ma predstavila môjmu budúcemu manželovi a slúbila som jej, že ako prejav vďaky tam prídem aj s ním, lebo som túžila

po tom, aby sa mi splnil môj životný sen: vydať sa a mať rodinu.“

Pokračuje Lukáš: „Raz večer som sa dozvedel, že Mária už bola v Torreciudad, vo svätyni, o ktorej som už počul a ktorú som chcel navštíviť. A tak keď sme sa prechádzali, spýtal som sa jej: *Chceš tam ísť so mnou?* Nevedel som, že tieto moje slová boli ozvenou prosby, s ktorou sa ona obrátila na Pannu Máriu.“

8. mája 2010 mali svadbu: „Po viac ako dvanástich rokoch manželstva môžeme povedať, že skutočnosť predčila naše očakávania. Pochopiteľne, že sa objavili problémy, ale aj v tých prípadoch nenechala na seba materská prítomnosť Panny Márie dlho čakať,“ hovorí Mária.

Darčeky Panny Márie

O niekoľko rokov neskôr sa museli popasovať s problémami v

zamestnaní: „V roku 2016, tesne pred narodením Alžbety, prešiel podnik, v ktorom som pracoval, obdobím krízy a musel som sa zmieriť s dočasným znížením platu, čo znamenalo pracovať týždenne o jeden deň menej,“ spomína Lukáš. Rozhodli sa začať s novénou k Panne Márii z Pompejí a 8. mája na jej sviatok a na výročie svadby dostali správu, že Lukáš sa môže vrátiť do práce na plný úväzok.

Ďalší darček, ktorý dostali na príhovor Panny Márie Loretánskej, bol ich dom. „Prvýkrát, keď sme sa išli pozrieť na tento dom, sme ešte ani neotvorili dvere a už nás privítal obrázok Panny Márie Loretánskej,“ rozpráva Mária. „Hneď sme si boli istí, že po štyroch rokoch neustáleho hľadania to bude náš nový domov. V deň podpísania zmluvy bol sviatok Panny Márie Loretánskej. A počas ďalších rokov jej deti ponúkali maličké obety a modlitby a každý

prosil o niečo špeciálne do domu. Na prvý pohľad nemožné, ale náš dom zodpovedá presne tomu, čo si naše deti vysnívali a opísali.“

„Kráľovná manželov“ a „Útecha nájomného“

Najnáročnejšie chvíle Covidu nám priniesli ďalšie mariánske plody. Lukáš vysvetľuje, že „každý deň v rovnakom čase sme sa spoločne s niekoľkými rodinami, vrátane starých rodičov a detí, modlili ruženec online. Mali sme naplánované, ako sa budeme striedať v predmodlievaní. Táto spoločná modlitba navyše živila nádej medzi rodinami a po ruženci sme si vyhradili priestor na rozhovory. Každý mohol predniesť svoje úmysly a aj deti sa modlili; týmto spôsobom sme sa podporovali a pokračovali aj v ťažkých chvíľach.“

Nechýbali ani úsmevné okamihy, napríklad, keď deti nesprávne

vyslovovali litánie – *Kráľovná manželov* namiesto *Kráľovná mučeníkov* (v taliančine *mariti, martiri*) a *Útecha nájomného* namiesto *Útecha zarmútených* (v taliančine *affitti, afflitti*).

Nedávno Mária vážnejšie ochorela. Brala to ako novú príležitosť prosiť Boha a Pannu Máriu o pomoc. „Nie je ľahké pochopiť Božiu lásku cez utrpenie a ťažkosti, je to ťažká a tajuplná cesta. Každý deň sa vydávať na cestu a vydať zo seba to najlepšie, znamená srdnato bojovať, lebo práve v našej krehkosti nachádzame pevnú Božiu ruku, ktorá nás sprevádza v ľuďoch, ktorých nám v každom okamihu on stavia do cesty. Stretnutia s Bohom majú nevyčísľiteľnú hodnotu, pomáhajú nám kultivovať nádej a autentický a priateľský vzťah s ním. Iba keď tento vzťah zakúsiš, uvedomíš si jeho hĺbku a krásu.“

Zábava a nesenie kríža: je to možné

Na tejto ceste nie sú sami, spoliehajú sa na duchovné sprevádzanie, ktoré sa ponúka každému, kto sa priblíži Opus Dei. Každému sa v tejto osobnej konverzii pomáha, aby porozumel Božej vôli a dal zmysel zápasom, radostiam a úzkostiam: „Naši duchovní radcovia sú ako naši anjeli strážni, zaujímajú sa o všetko, s čím zápasíme; ak chceme byť svätí, bez nich sa nezaobídeme. Pomáhajú nám, aby sme vstali a pokračovali vždy, keď padneme a pochybíme, a tiež nám pomáhajú vytesávať sochu, ktorú si Pán pripravuje, ak sa necháme formovať.“

Mária pokračuje a odhaľuje ďalšiu dôležitú vec potrebnú na to, aby sme mohli prijať a niesť každý deň svoj kríž: zábavu. „Spoločne s našimi deťmi, ktoré nám pomáhajú a moju chorobu trochu odľahčujú, sme si

zvykli (a stalo sa to našou rutinou) sa napodobňovať. Deti sú v tom veľmi kreatívne a šikovné, ak ide o to niekoho alebo seba rozosmiať, urobiť si zo seba žart – ohľaduplne – a obyčajne trafia klinec po hlave. Často k nám hovorí Duch Svätý cez ich slová a vety, ktoré nás niekedy svojou úprimnosťou, jednoduchosťou a hĺbkou prekvapia.“

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/article/kralovna-manzelov-oroduj-za-nas-radosti-a-strasti-jednej-marianskej-rodiny/> (25.03.2025)